

NEDIM FILIPOVIĆ

O IZRAZU „TAHVIL“

Među 7 dokumenata iz kodeksa br. 1 koje objavljujemo u slijedećem broju našeg časopisa nalaze se dva dokumenta u kojima se pojavljuje izraz »tahvil« u značenju koje mi ovdje ispitujemo. Taj se izraz javlja i u drugim dokumentima raznih vrsta i, po mom mišljenju, izaziva poteškoće pri prevodu tih dokumenata. Ovaj članak ima za cilj da pomogne da se te teškoće otkloni.

Izraz »tahvil« javlja se u timarskim beratima i teskerama. U beratima se susrećemo sa »tahvil mektubu«. Primjera radi navodimo jedno takvo mjesto iz berata Mehmeda IV, izdatog godine 1683. Tim beratom on daje timar od 10.000 akči nekom Hasanu koji se istakao u ratu. Timar koji se dodjeljuje nalazio se u Orahovici i drugim selima nahije Neretve u Kliškom sandžaku. On je iznosio 9749 akči i povećan je na 10.000 akči. »Pošto (mu) je izdat »tahvil mektubu« od 17 dana zilhidže 1094 godine (7 XII 1683)«,

لواه مزبور الای بکیسی علی زید قدره اعلامیه سنہ اربع و تسعین و الف ذی الحجه سنث اون یدی یعنی کوئندن تحول مکتوب و پر ملکین
to (mu) je shodno teskeri bosanskog beglerbega Ahmeda izdat berat na pomenuti timar. (Arhiv Zem. m., Ms. t., br. 3940).

Taj »tahvil mektubu« ili kraće »tahvil« znači prenosno pismo, doznačni dokument na osnovu koga je novi pritežavalac timara mogao preuzeti timar. Pregledao sam više takvih dokumenata Bosanskog ejaleta. Oni su redovno adresovani na kadije (حضرت مولانائے شریعت مآب). Njihov je sadržaj ovakav:

Alajbeg dotičnog sandžaka podnosi izvještaj (arz), u kome predlaže za timar ili dio timara nekog kao vrijednog, marljivog, pogodnog, zasluznog i sposobnog da služi caru. Navedeni su podaci o timaru (selo, nahija, sandžak; prihodi timara i na kome se vodi u defteru). Dobivanje timara motiviše se pravom nasljeda, svojevoljnim ustupanjem, odricanjem. Podatke potvrđuju svojom izjavom 2 zaima i 10 spašija dotičnog sandžaka.

Poslije toga se navodi da je dotični timar, ili dio timara, dodjeljen onome koga alajbeg predlaže, pošto su u registrima malog dnevnika (ruznamče) bosanske defterhane provjereni podaci, izneseni u izvještaju miralaja, i pošto je utvrđeno da je timar o kome je riječ te i te godine ubilježen na to i to lice s prihodom pomenutim u miralajevom izvještaju. Timar dodjeljuje beglerbeg Bosanskog ejaleta. U »tahvili« se bilježi tačan datum (dan i godina) dodjeljivanja. Na kraju »tahvila« redovno stoji:

»Ovo prenosno pismo izdato je radi preuzimanja (timara).«

Hammer govori o »tahvil kalemi«. To je II. otsjek carske državne kancelarije (divani humayun kalemi). Taj otsjek je izdavao dekrete o postavljanju namjesnika i lenske doznaće posjednika lena, i to:

a) berate ili diplome o postavljanju na položaj paša s tri tuga, beglerbega i sandžakbega.

b) zapt-fermane ili tevdžih fermane, tj. fermane o posjedu i postavljanju na položaj. Ti fermani uvijek prate berate, jer istom pomoću njih naimenovane paše i bezi stiće pravo da zaposjedu njima povjerene namjesničke položaje.

c) tahvilat ili doznaće pomoću kojih se mogu sva upražnjena lena dodijeliti. Ove doznaće zamjenjuju se na defterdar kapusu za teskere, na koje I odjeljenje (beglik kalemi) državne carske kancelarije izdaje berat. (Hammer, Des Osmanischen Reiches Staatsverfassung und Staatsverwaltung, Beč 1815, II, str. 110—111).

Ako se uzme u obzir ono što je naprijed rečeno o »tahvil mektubu« (ovo je prenosno pismo izdato radi preuzimanja timara), onda se vidi da su »tahvil« i »zapt fermani« ustvari isprave iste prirode. Razlika je među njima ta što je »zapt (tevčih) fermani« izdavao sultan ličnostima višeg ranga u vezi s njihovim položajem, a »tahvil mektubu« je izdavan običnim spahijama u vezi sa preuzimanjem timara.

Hammer donosi jednu carsku zapovijest upućenu rumeliskom beglerbegu, u kojoj se kaže da je stari običaj da beglerbezi kod timara koje sami dodjeljuju izdaju prenosna pisma (tahvil kağıdi). To je imalo za posljedicu da je došlo do zloupotreba. Spahije su pomoću ovih prenosnih pisama zauzimali lena, a da nisu, kako je trebalo, svoje isprave zamjenjivali za berate ili uobičajene lenske diplome. Stoga je naređeno beglerbegu da pri dodjeljivanju timara spahiji ili subaši poslije izdavanja teskere, ne izdaje nikakvo naročito prenosno pismo, nego da oni koji treba da dobiju leno, bili to sandžakbezi, čehaje, ili defterdari timara, subaše ili proste spahije, imaju da u roku od 6 mjeseci zamjene za berate. Ako to ne bi učinili, ne uzima se u obzir pravdanje i njihov timar pripada fiskusu. (Hammer, op. c., I, str. 358—9).

Ova zapovijest je upućena na Lutfi-pašu, rumeliskog beglerbega. Ne ulazeći u raspravljanje o tom kad je izdata (Lutfi-paša koji je živio u doba Selima I i Sulejmana Zalonodavca i pod ovim posljednjim se uzdigao do visokih položaja i jedno vrijeme bio veliki vezir, nije, koliko sam mogao saznati, nikad bio rumeliski beglerbeg, vidi Kamus-al-alam, V, str. 3993—4; Ahmed Rifat, Lugati tarihiye ve cografiye, VI, str. 139; Enzyklopédie des Islam, III, str. 59—60), možemo zaključiti da su beglerbezi izdavali prenosno pismo poslije izdavanja teskere, da se u praksi time završavala procedura oko dodjeljivanja lena i da je uslijed toga Porta gubila kontrolu i evidenciju nad lenskim posjedima, te da je nastojala da tu kontrolu i evidenciju učvrsti, zbrajanjući izdavanje posebnih prenosnih pisama.

Iz jednog tevdžih-fermana upućenog na rumeliskog beglerbega, koji donosi Hammer, vidi se na primjeru jednog spahije kome Porta izdaje taj tevdžih-ferman, da su »tahvil mektubu« i »tevčih fermani« dokumenti iste prirode. Rumeliski je beglerbeg imao da isipita stari berat toga spahije i da mu izda teskeru na osnovu koје će mu biti izdan novi berat na Porti. Ovdje se radi o timaru od 6999 akči. (Hammer, op. c., I, str. 366). Tu se vidi ovaj redoslijed: tevdžih-ferman, teskere, berat; iz berata Mehmeda IV na timar od 10.000 akči, koji smo spomenuli, izlazi ovaj redoslijed: prenosno pismo, teskera, berat.

Iz prenosnih pisama koja sam pregledao, a koja su izdata krajem 18 vijeka (najranije 1790, a najkasnije 1797 g.) vidi se da su izdavana na timare, čije je dodjeljivanje spadalo u nadležnost beglerbega.

U njima redovno stoji da »je izdato ovo prenosno pismo«, pošto je dotični timar dodijelio taj i taj beglerbeg. Radi ilustracije navodim jedno takvo mjesto:

دستور مکرم مشیر مخفی نظام العالیم حالا ایالت بوسنه والی و وزیر مکرم حسام الدین پاشا ادام الله تعالی اجلاله طرفندن ذکر اولنان اوچ بیك انجمان تیمار وجه مشروع اوزره متوفی مزبورک مخلویلدن صلبی اوغلاری مرقومان یوسف و صالح و ابراهیم و حسن حصہ لری برابر بر وجه اشتراک توجیه اولنوب ضبط ایچون اشبو تحويل مکتبی ویرلادی

»Pošto je od strane slavnog uzora, čestitog mušira, poretku svijeta, sadašnjeg bosanskog namjesnika, milostivog vezira Husamudin-paše, — neka uzvišeni bog učini trajnom njegovu slavu, — dodjeljen pomenuti timar od 3.000 akči, kako je gore izloženo, sa upražnjene (stavke) pomenutog pokojnika njegovim rođenim sinovima Jusufu, Salihu, Ibrahimu i Hasanu na zajedničko uživanje sa jednakim dijelovima, to je izdato ovo prenosno pismo radi preuzimanja (timara).« (Gazi Husrev-begova bibl., MS. t., br. 1221).

I ovaj citat potvrđuje usku povezanost tahvila i berata. Tu povezanost susrećemo i u fetvama koje govore o lenu. Tako npr.: تیمار قسمنده اعتبار براتک تحويل و تاریخته اولقدر »Kod timara se uzima u obzir prenos i datum berata« (Arh. Zem. m., Ms. t. 1054, I dio, str. 99).

Kao što je rečeno, u prenošnom pismu tačno se navodi šta se prenosi sa jednog lica na drugo i kad je to izvršeno. Stoga je izraz »tahvil« dobio šire značenje. On je označavao i ono što je na nekog preneseno, kao i vrijeme dokle je taj prenos trajao, dok leno nije uslijed nekog razloga (svrgnuće, odricanje, smrt) nekom drugom ustupljeno. U lenskim dokumentima se izraz »tahvil« javlja u tom značenju. Kad se nečije leno ustupa nekom drugom, to se redovno izražava ovako:

فلانک بلا ولد فوتی تحولیدن (فلانه) توجیه اولنوب،
فلانک با حسن رضا قصریدن (فلانه) توجیه اولنوب.

متوئی مزبورک مخلویلدن (فلانه) توجیه اولنوب. U istoj situaciji često se mjesto »tahvil« stavљa »mahlul«. Ovo posljednje navodim stoga što pokazuje da u ovakvoj upotrebi »tahvil« ne znači promjenu već stavku, prenos, ono što je na nekog preneseno. Ne treba zaboraviti sljedeće. Na jednoj strani imamo leno i njegove prihode koji su objekat ustupanja. Na drugoj strani imamo defterhanu i u njoj deftere malog dnevnika (ruznamče), u kojima je zabilježeno na kome je to leno sa njegovim prihodima do tada bilo. Kad se ustupa leno, onda se sa stavke prethodnog pritežavaoca lena vrši prenos na novu stavku lica koje sad dobiva leno. Stoga se u službenom jeziku i upotrebljava redovno: فلانک تحولیدن فلانه توجیه اولنوب. U ovom izrazu su stopljene dvije paralelne radnje: konkretno dodjeljivanje lena i njegov prenos u registru na novog vlasnika. Slobodan prevod ovog izraza ovakao bi glasio: »Leno je ustupljeno i u registru malog dnevnika izvršen je prenos sa stavke lica A na lice B.« Od toga momenta lice B ima na svojoj stavci, prenosu pomenuto leno. Iz paralelizma ovih dviju radnji i njihova sadržaja i razvilo se, mislim, značenje izraza tahvil: radnja prenosa, sadržaj prenosa (leno i njegovi prihodi), vrijeme trajanja prenosa.

Stoga se ne bih složio sa Skarićevim prevodom ove riječi niti sa tumačenjem prirode te riječi. Skarić prevodi »فلان تحولیدن« uslijed nečije smjene« (Glasnik Zem. m. za 1930, str. 20, bilj. 3 i dalje). Mislim da se radi o ablativu u njegovom osnovnom

značenju (ablativus separationis). Citiram iz teskere koju je bosanski valija Ali Namik-paša izdao nekom Aliji:

متوه مصطفونك بلا ولد و برادرش فوق تحويلنند عمومي اوغلنك اوغلى مرقوم على به توجيه اولنوب برای برات شريف
عاليشان اشبوا تذكرة ميران يدينه وير لدى

»Pošto je dodijeljen (timar) sa stavke Mustafe koji je umro bez djeteta i brata sinu njegova stričevića pomenutom Aliji, izdata mu je radi dobivanja uzvišenog časnog berata ova mirmiranska teskera.« U istom dokumentu povrh teksta teskere stoji: »بَنَامِ عَلِيٍّ صَوْبَتْ جَهْيَلَهُ قَرِيبَ أَقْرَبَا عَنْ تَحْوِيلِ مَصْطَفَى بْلَهُ وَلَدٍ وَبَرَادَرَشُ الْمَوْفَى« Na ime Alije bliskog rođaka s očinske strane sa stavke Mustafe koji je umro bez djeteta i brata« (Arh. Zem. m., Ms. t., 3548). Prirodu ablativa تحويلنند pokazuje izraz koji ima isto značenje.

Izraz تحویله دوشک koji se susreće i u našim tekstovima znači: pasti na njegovu stavku, pasti u ono što je na nekog preneseno, pripasti nekom. Izraz تحویله تاریخنده دوشک znači: pasti u nečiji prenos i datum. U ovom izrazu riječ »tahvil« je sinonim riječi »tarikh«, jer, kao što smo rekli, znači i vrijeme za koje neki prenos traje. Susreće se i izraz bez riječi تاریخنده واقع اولان مخصوصات prihodi koji su pali na moj prenos u doba moga posjedovanja. Što se tiče prava uzimanja prihoda timara od strane novog pritežatelja lena, o tom ima objašnjenje u fetvi koju citiram:

مسئله: بر تيار برات ايله زينده توجيه اولنقدقه تيار مخصوصاني زيد توجيه اولندي تاریخندي ضبط ايدر يوخسه تشجيلندي
ضبط ايدر؟

الجواب: متصرف سابقك وفاتدن ويرلش ايسه توجيه تاریخنندن ضبط ايدر عازلنندن ايسه قيد تاریخنندن ضبط ايدر.

Pitanje: Kad Zejdu bude beratom dodijeljen timar, da li će Zejd uzeti (timarski prihod) od dana kad (mu) je dodijeljen ili od (dana) uvodenja u registar (sidžil).

Odgovor: Ako je dat uslijed smrti bivšeg pritežatelja, uzeće od dana dodjeljivanja, a ako je uslijed njegova svrgnuća, uzimaće od dana uvođenja (u sidžil). — Ovo je napisao Jahja.

Iz ove fetve vidi se da je onaj kome je dodijeljeno leno imao pravo da uzme prihode lena od dana dodjeljivanja, ako je prethodni pritežavalac tog lena umro, a od dana unošenja u sidžil berata, ako je njegov prethodnik svrgnut.

U slučaju izmjene pritežavaoca lena, pitanje uzimanja prihoda od žita i plodova stoji ovako:

Ako je žito sazrelo i počelo se žeti još za tahvila prvog pritežavaoca, prihod od žita pripada njemu, pa makar to leno u međuvremenu, prije svršene žetve, drugi preuzeo. Što se tiče plodova (voća i povrća), to se, »ako je u defteru zabilježena desetina od vrta i voća«, kao vrijeme pobiranja uzima »vrijeme kad grožđe i ostalo voće sazre i kada se bude moglo jesti. Za vrijeme čijeg tahvila to bude, desetina od toga je njegova. To se vrijeme uzima u obzir«.

Ovakav se postupak sprovodi za timarnike, zaime, sandžakbege i beglerbege.

Dručiji je postupak bio pri preuzimanju žetve kod onih lica koja nisu dobivala tahvil već ruus. Hammer kaže da su dekrete zvane ruus primali svi državni službenici, civilni i vojni. To su bili: a) šefovi otsjeka, defterdar kapusu sa njihovim pomoćnicima, kesedarima i sekretarima, b) ljudi koji su obavljali vjerske službe itd. Ti su ruusi zamjenjivani za teskere, na osnovu kojih su izdavani berati, ali ne u beglik kalemi već u maliye kalemi (Hammer, op. c., II, str. 111).

Za redove koji su dobivali ruus mjesto tahoma pri dodjeljivanju žetvenog pristupa »ne uzima se u obzir tahoma i tarih«, niti se uzima u obzir vrijeme žetve, već se prihod od žetve dodjeljuje prema službi (و مزروعه بونلر خدمت مقابله سنده در قانوندر). U te redove spadaju: propovjednici (hatibi), imami, muezini, čuvari turbeta, šejhovi, upravnici zadužbina, sakupljači prihoda (cabiler), nadglednici (nazirler), zapovjednici mostova (köprü reisleri), dizdarji, čehaje i posade tvrđava, glavne age u tvrđavama (kalaarda başlı ağaclar), vaga azapa (azaplar ağası).

Na primjeru kupljenja prihoda od žetve dizdara tvrđave koji ima timar vidi se da se u slučaju njegova odlaganja s tog položaja i dolaženja drugog lica na to mjesto žetva dijeli prema danima i mjesecima službe. Prethodnom dizdaru pripaše onoliko ljetine koliko to odgovara njegovoj stvarnoj službi te godišnje, jer »je to za službu, te je plaća, a ne dar«. (خدمت مقابله سنده اولدیفیچون اجر تدر صله دکلدر). Vidi: arh. Zem. m., Ms. t., br. 1054, list 98—98v i list 81—81v, br. 65, str. 81—83).

Izloženo značenje riječ »tahvil« nije imala samo u oblasti tatarskih agrarnih odnosa već ga je imala i u onim oblastima koje znače prerastanje, prelaženje u oblast gradske privrede, u oblast robno-novčanih odnosa. Unutrašnja logika toga izraza ostaje ista, značenje isto i ono je rezultat kretanja koje smo gore izložili. Bolje rečeno, značenje riječi »tahvil«, po mom mišljenju, pre raslo je iz oblasti feudalno-agrarnih odnosa i njihove terminologije u oblast gradske privrede i njene terminologije analogijom koju je nametao stvarni sadržaj životne prakse u kojoj su postojali prelazni stupnjetvi između agrarne i gradskih privreda.

Stoga smatramo da nije suvišno ilustrovati izneseno značenje riječi »tahvil« još nekim primjerima iz te druge oblasti. Ti primjeri će potvrditi gornje ilustracije i jasnije osvijetliti i iznijansirati riječ »tahvil« kao specifičan, tehnički izraz u naznačenom smislu. To je ne samo od sadržajno-istoriskog već i od jezičkog interesa. Nije slučajno da se ovdje radi o infinitivu druge proširene vrste koji pored svoje normalne funkcije vršenja radnje može da ima značenje imenice vremena (moment temporis) i participa pasivnog. Vidimo dakle da je izraz »tahvil« razvio svoja pomenuta značena u skladu i s formalnim pravilima gramatike arapskog jezika iz koga je ova riječ uzeta.

Ali ja bih prethodno htio da navođenjem jedne nešto duže ilustracije još jednom potvrdim da izraz »tahvil« znači vrijeme, trajanje uživanja tana, odnosno neke feudalne privilegije, a i sam predmet toga uživanja. Navođenjem ove ilustracije dobivamo pogodan stupanj za prelaz prema drugoj oblasti iz koje ćemo dati ilustracije. Radi se o jednom dokumentu pisanim sredinom džumaziul ahlira 1062 godine (20 maja do 29 maja 1652 god.). On je uzet iz jednog temišvarskega sidžila (sudskog registra) iz 17. vijeka koji se čuva u Arhivu grada Sarajeva. U tom dokumentu je, srećom, pisar vršio ispravku. Prvu versiju jednog dijela teksta on je precrtao, a mjesto te versije dodao je drugu, kraću. Mi donosimo obje. Prvu, precrtanu dajemo u uglastoj zagradi, a drugu nastavljamo poslije te zgrade. To nam omogućava da u jednom — istom dokumentu neposredno i tačno utvrđimo sinonim, ekvivalent za riječ »tahvil«. Evo toga dokumenta:

بالفعل طمشوار دفتردارى اولان عده الاماجد والاكارب مصطفى افندي طرفتن خصوص اتى الذكرى وجه محور اوزده دعويه وكيل اولوب خصم جاحد الوكاله مواجهه سنه اثبات و كانت ايدن -عید بن عبد المثان محفل قضاده بوندن اسبق طمشوار دفتردارى اولان حافظ الكتاب مصطفى افندي ابن احمد ييك محضر نده بالوكاله تقرير دعوى

و افاده، مرام ایدوب ذکر اولنان دفترداراق اشبو سنه بیک التیش ایکی شهر ربیع الاولی سنک اواسطی ایله مورخ امر شریف عالیشان ایله استانه، سعادت طرفندن موکلم مومی ایله مصطفی افندي یه عنایت و توجیه اولنوب شهر مزبور سلخی کوننده واقع اولان ماه مارت تاریخ توجیهنه دوشمشیکن مرسوم مصطفی افندي ابن احمد بیک اول کوننده دفتردار بولنعله عادتا مارت کوننده توجیه اولنی کلن مقاطعاتی توجیه ایدوب مقابله سنه ویریله کان قلمیه سن اخذ و قبض ایلمشدرو سوال اولنوب موکلام مزبورک تحويل و تاریخنه دوشن قلمیه اچه بی الیو یریلسون و کالم حسیله طلب ایده رین دید کده غب السوال مرسوم مصطفی افندي جوابنده فی الحقيقة ذکر اولنان دفتردارلق و کیل مزبورک موکلی مصطفی افندي شهر مذکورک اواسطنه عنایت و توجیه اولنیش در لکن ضبطی ایچون وارد اولان امر شریف سنه مزبوره شهر ربیع الآخری سنک التنجی کونی کلوب سجل محفوظه قید اولناغله ماہ مارت بنم [تحویل و تاریخمه دوشرب قلمیه بیکا عائید اولنیش دیو فتوای شریفه ابراز ایدوب نظر اولنقده بر دفتردارلق عمر رک او زرندن زیده توجیه اولنوب توجیههندن یکرمی کون صکره امر توجیه عمروک دفتردار اولنوغی محله کلوب سجل محفوظه قید اولنسه اعتبار توجیه کوننه میدر یوخسه و صول و قید کوننه میدر دیو شیخ الاسلام متغنا الله [به] الى يوم القیام حضرتاریند استفتا اولنقده جواب باصولبرنده سابقک فوتندن ایسه توجیه کوننه عزلندن ایسه و صول و قید کوننه اعتبار اولنور دیو بیورلغین بناءً علی ذلك ذکر اولنان ماہ مارت ابتدایی مرسوم مصطفی افندي ابن احمد بیکل زمانه دوشوب توجیه مقاطعات مقابله سنه اخذ و قبض ایتدوکی قلمیه کندویه عائید اولناغله و کیل مزبور صعید بلا وجه شرعی معارضه دن منع برله ما وقع بالطلب کتب و ثبت اولنده حرّد فی اواسط جمادی الآخره لسنی اثنین و ستین و الف بن زمان ذصب و تصرفه دوشوب مقاطعاتی بن توجیه ایتکله امنادن قلمیه نامنه بر قیچ اچه اخذ ایتکله دید کده سجل محفوظه نظر اولنده ذکر اولنان ماہ مارت ابتدایی مومی ایله مصطفی افرینک زمان تصرفه مصادف اولندرنندن ما عدا بو مقوله قلمیه دیو امنادن اخذ اولنان اچه لر دشوت محضه اولناغله و کیل مرسومک دعواسی صحیحه اولامغین اولوجهله معارضه دن منع برله ما وقع بالطلب کتب و ثبت اولنده .

Prevod toga glasi:

Said sin Abdulahov koji je, kao što je napisano, opunomoćen za parnicu o kojoj je dolje riječ od strane stvarnog temišvarkog defterdara, oslonica slavnih i moćnih, Mustafa-efendije koji je dokazao svoje punomoćstvo i pred strankom koga to punomoćstvo osporava podigao u svojstvu opunomoćenika tužbu i izložio svoj zahtjev pred pridržavaocem ove isprave Mustafá-efendijom, sinom Ahmed-begovim, koji je prije ovoga bio temišvarska defterdar. On je rekao: »Pomenuti položaj defterdara dodijeljen je i ustupljen čestitom uzvišenom zapoviješću pisanim sredinom mjeseca rebiul-ulha ove, 1062 godine (21 februara do 2 marta 1652 g.) mom opunomoćitelju Mustafa-efendiji od Srećne Porte, te iako je mjesec mart koji je nastupio zadnjeg dana pomenutog mjeseca pao na datum dodjeljivanja njemu, pomenuti Mustafa-efendija, sin Ahmed-begov, zato što je toga dana bio defterdar, dodjelio je mukate koji se obično dodjeljuju na (prvi) dan marta, a u naknadu za to uzeo je kalemiju (kancelarsku pristojbu) koja se obično daje. Neka se pita i neka

se uzme novac od kalemije koji je pao na prenos i u vrijeme mog pomenutog opunomoćitelja. To tražim u svojstvu opunomoćenika.« Upitan, pomenuti Mustafa-efendija u svom odgovoru je tada rekao: »Zaista, navedeni položaj defterdara dodijeljen je i ustupljen sredinom rečenog mjeseca opunomoćitelju pomenutog opunomoćenika Mustafa-efendiji. Ali pošto je čestita zapovijest koja je prispjela radi njegova preuzimanja došla 6 dana mjeseca rebiul-ahira rečene godine i zavedena u čuvani sidžil (sudski registar), mjesec mart [je pao na moj prenos i u moje doba i kalemija od toga pripala je meni.] i pokazao je časnu fetvu. Kad se u nju pogledalo, (nađeno je) da kad se od njegove ekselencije šejh-ul-islama — neka nam bog dade da se koristimo njime do sudnjega dana — zatražila fetva o tom da li se, ako jedan položaj defterdara bude s Amra ustupljen Zejdiju a naredba o ustupanju dođe 20 dana poslije ustupanja u mjesto gdje je Amr defterdar i bude zavedena u čuvani sidžil, uzima u obzir dan ustupanja ili pak dan prispijevanja i zavodenja, izvoljelo se u ispravnom odgovoru njegove ekselencije reći da, ako je ustupljen zbog smrti pretodnika, uzima se u obzir dan ustupanja, ako li je zbog uklanjanja sa dužnosti, dan prispijevanja i zavodenja.

Na osnovu toga, zato što je početak pomenutog mjeseca marta pao u vrijeme rečenog Mustafa-efendije, sina Ahmed-begova, i kalemija koju je uzeo za ustupanje mukata pripala je njemu, zabranjeno je šeriatom neobrazloženo prisizanje pomenutog opunomoćenika Saida, a ono što je bilo na traženje je, zapisano i zavedeno. Pisano sredinom džemaziul-ahira 1062 godine (20 maja do 29 maja 1652 god.)] pao je u vrijeme mog postavljanja i uživanja (toga položaja), ja sam od emina uzeo naime kalemije nekoliko akči, zato što sam ja ustupio mukate.« Kad je to rekao i kad se pogledalo u čuvani sidžil, kako je, osim toga što se početak pomenutog mjeseca marta podudarao sa vremenom posjedovanja rečenog Mustafa-efendije, ovakav novac uziman kao kalemija od emina čisto mito i kako tužba imenovanog nije zasnovana, zabranjeno mu je na taj način prisizanje, a to što je bilo zapisano je i zavedeno.

Zahvaljujući ovome dokumentu imamo direktni dokaz da izraz تحویل و تاریخه متوالی نصب و تصرفه دو شملک znači isto što زمان نصب و تصرفه دو شملک, tj. da izraz »tahvil« znači vrijeme trajanja i uživanja jedne feudalne privilegije.

Za to da »tahvil« znači trajanje i uživanje jedne feudalne privilegije imamo dokaza kod zakupa mukata skela, rudnika, voskara itd. Jasno se vidi da se pod tahvilom podrazumijeva rok zakupa mukate, vrijeme uživanja zakupa, odnosno sadržaj, predmet zakupa ove feudalne privilegije koja urasta u robno-novčanu privredu.

Tako u dokumentima o trgovini koje objavljujemo u ovom broju (vidi dok. 25/1, sveska IV i dok. 34, sv. IV, Drag. arhiva) vidimo potvrdu za to. U dok. 25/1 vidimo da se govori o zakupniku mukate carine na dubrovačkim vratima Manula sina Hrebljanova. Izraz متوالی ولد حرلان تمویلندن znači u slobodnom prevodu: sa stavke, tj. iz vremena zakupa Manula sina Hrebljanova. U drugom dokumentu, br. 34, jasno se vidi da poslije isteka jednog roka, zakupa mukate treba ponovo naći amila i zakup ponovo prodati کیرو عامل بولوب صنالر تحویل قام اولقدنچکره pošto se navrši stavka, prenos, tj. rok zakupa mukate, neka se ponovo nađe amil i mukata proda.

U jednom dokumentu od 27 redžepa 1039 (12 marta 1630 godine) o zakupu mukata kaže se izričito o novom roku zakupa mukata: تحویل جدیدله ویراکله time što će se dati sa novim rokom zakupa, sa novim zakupom. (Zadarski arhiv, dok. 43, sv. I

Drag. arh.). U jednom drugom dokumentu pisanom početkom džumaziul evvela 1031 god. (14 marta do 23 marta 1622 god.) izdaje se novom zakupcu (dokumentat o prenosu, doznačivanju). U njemu se kaže da, pošto se prethodni zakupnik mukate Šibenika i Zadra Mursel-aga nije slagao s posadom tvrđava kojima je tekao prihod te mukate, a i rok mu je mukate istekao (تحویل تمام اولوب), to se ta mukata izdaje bivšem splitskom naziru Muhamed-agi Vraniću.

بر تحویله فرق بیک اقجه ازدیادله و بیوی ماله نافع شروطله بیک اوتوز بر تاریخنده واقع مارت اوئلنن اوچ بیل غامنه دکین در عهده اولنوب برانی ویرنجه ضبط و تصریفچون دیوان بوسنے طرفندن یدینه اشبو تحویل غسک ویرلشدر

»Povjerena mu je (mukata) od početka marta 1030 godine (24 marta 1620 godine) do navršenja tri godine uz povećanje od 40.000 akči u jednom roku zakupa i uz uslove koji su korisni za carski fiskus, te dok mu se ne dade berat, uručen mu je od strane Bosanskog divana ovaj dokument o prenosu (zakupu).« (Zadarski arhiv, dok. 140, sv. CXI).

Iz ovog primjera se vidi da »tahvil« znači jedan zakupni rok, zakup. Stoga se susreću izrazi kao : تحویل اخرنه u početku prenosa, tj. zakupa; pre : مقاطعه نک تحویل بوزیلوب prenosa, zakupa; do kraja prenosa, zakupni rok mukate je prekinut (poništen); تحویل (!) بوزیلان پا برخ افرنج نام ملتزمک تحویل : ابتدائسته na početku zakupnog roka zakupca Franka [Evropljanina] Fabriciusa, čiji je zakup prekinut (poništen); شنبیک nastupio je novi zakupni rok; مقاطعه سدن فابریچ امین تحویلندن بزه عاید او لاحق بو آیک: التراوی فتح اولان با بریج Fabricius čiji je zakup poništen. Iz zadnjeg primjera vidimo da se izraz تحویل podudara s izrazom التراوی.

Svi gornji primjeri uzeti su iz dokumenata Zadarskog arhiva, osim jednoga koji je uzet iz sidžila Gazi Husrev-begove biblioteke u Sarajevu. Takvih primjera ima i drugdje. Navešću još dva primjera iz sidžila Gazi Husrev-begove biblioteke. U dokumentu pisanom krajem safera 965 god. (23 novembra do 1. decembra 1558 god.) stoji da se izdaje pod mukatu u višegradskoj nahiji ... اوچ بیل غامته ... اوج بیل غامته do početka zakupa... do navršetka tri godine (GH B., sidžil 2, str. 386). U dokumentu pisanom sredinom rebiul evvela 965 god. (1 do 10 januara 1558 god.) stoji:

تحویل عتیقه لواه بوسنے و کلیس ده واقع اولان شمع خانه و بوز خانه سن مقاطعه یه دوتان باش عامل

glavni amil koji je držao u starom zakupnom roku, zakupu pod mukatu voskare i ledare u Bosanskoj i Kliškoj livi.

U svim dosadašnjim primjerima značenje riječi »tahvil« proizlazi iz naprijed naznačenog značenja: prenos, doznaka. To se vidi i iz ovog primjera koji znači dalju nijansaciju u krugu primjera iz oblasti mukate:

مقاطعه و کاربان سرای حسره بیک در عهدہ کورکچی ولی بن عبد الله عن تحول ابراهیم بن محمد عن غره محرم المی تمام سنے ۹۷۴

Mukata Husrev-begova karavan-saraja koja je povjerena krznaru Veliji sinu Abdula-hovu, sa prenosa Ibrahima sina Mehmedova, od 1 muharema do kraja godine 974 (19 jula 1566 do 7—8 jula 1567 god.). Ovdje se hoće da se kaže da je tu mukatu prethodno držao Ibrahim sin Mehmedov. (GHB., sidžil br. 2, str. 43).

Izraz »tahvil« javlja se i u čistim novčanim, kreditnim odnosima. Donosim ovaj primjer. Neki Musa sin Jakubov bio je dužan Idrizovu vakufu 500 akči i umro je s tim dugom. Njegov bratić Hadži-Mem ī sin Husejnov platio je dug za svoga strica, pošto iza ovoga nije ostalo ništa čime bi se dug mogao naplatiti. Odmah iza toga taj novac je stavljen od strane mutevelije Idrizova vakufa u pokret izdavanjem novom pozajmljivaču. To je formulisano ovako:

در ذمت احمد عن محله شيخ فرج عن تحويل موسى عن غره: مجازى الاخر سنة ٩٧٣ الى تمام السنة قرض ٥٠٠ بهاء جامه ٦٣

Na dugu kod Ahmeda iz mahale Šejh-Feraha, sa prenosa Muse (t.j. od novca koji je ranije držao kao dug Musa), od 1 džemaziul-ahira godine 973 (24 decembra 1565 g.) do naveršetka godine, dug 500 (akči), cijena odijela (maskirana kamata, moja prim.j.) 63 (akči) etc. (GHB., sidžil 2, str. 272—3).

Kako se vidi, ovdje izraz »tahvil«, polazeći od svog značenja »prenos«, »stavka«, »doznaka« ima značenje: rok, materijalni sadržaj duga.

عن تحويل: عَنْ تَحْوِيلِ فَلَانَ فَلَانُ تَحْوِيلَنَدَنْ

U ovakvim slučajevima, kao i u prethodnim, mjesto arapskog izraza: عن تحويل dolazi turska konstrukcija فلان dolan, što, ponavljam, potvrđuje prirodu ovog ablativa.

Svi izloženi primjeri ukazuju na to kako se osnovno značenje riječi »tahvil«: prenos, doznaka, stavka razvilo i izdiferenciralo, te je u raznim oblastima i njihovim međuprelazima dovelo do značenja koja imaju vrijednost specijalnih tehničkih izraza. Ukazati na to bio je cilj ovog našega članka.

Na kraju ističem da ostala značenja riječi »tahvil« koja su običnija i ne pretstavljaju potешkoća pri prevodu, a i u rječnicima su precizno fiksirana, nisu unišla u okvir ovoga članka. To ne znači da i ta značenja poslije gornjih izlaganja neće biti drugčije osvijetljena i drugčije sagledana na leksičkom rasponu riječi »tahvil«.

RÉSUMÉ:

L'EXPRESSION »TAHVIL«.

Dans cet article, l'auteur, en se basant sur des matériaux d'archives, fait l'analyse et établit le sens de l'expression »tahvil« en conformité avec la grammaire et la syntaxe de la langue arabe d'où cette expression a été empruntée par la langue turque. Il s'y occupe particulièrement de celles des significations de ce vocable qui servent comme termes techniques dans la terminologie de l'ancien empire Ottoman, et qui ont suscité des difficultés chez nos traducteurs, voire même donné lieu parfois à des erreurs non seulement de langue mais aussi de fait dans quelques-unes de nos traductions des documents turcs.